

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 360. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559457744.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ANDET OPTRIN

LEONORE OG ORGON

LEONORE

(i det de sette sig)

Jeg er dem meget forbunden derfor; min Herre, at de paa min Anmodning, har villet umage sig herhid

ORGON

Umage mig! Ak! Enten maae jeg have været meget uheldig i at tilkiendegive dem mit Hiertelaug, eller de maae vide, elskværdige Leonore, at intet i Verden, er mig dyrebarere, end den Lykke, at være hos dem

LEONORE

Jeg troer det Hr. Orgon, at de bærer nogen Godhed for mig

ORGON

Siig heller

LEONORE

At de er øm, og nidkiær over min Ære

ORGON

Ganske vist

LEONORE

At de ikke vilde udlade sig med noget, som kunde underkaste mig ufordeelagtige Domme

ORGON

Uden Tvivl - men hvad vil Jomfruen sige dermed?

LEONORE

Jeg vil sige, at da jeg har saadanne fordeelagtige 361 Tanker om dem, jeg ikke kan finde mig i, at de skal have roset sig af, at jeg ikke er dem ugunstig - Er det afgjort, at jeg føler meer, end Høyagtelse for dem, fordi jeg finder Fornøyelse i deres Omgængelse, og undertiden søger den?

ORGON

(forvirret)

Hvorledes? - Jeg

LEONORE

Men det er Fruentimmerets almindelige Skiæbne, og jeg handler maaskee ufornuftig, at jeg beklager mig derover - Ethvert af vore Ord, enhver af vore Miner, har det Vanheld, at være Mandfolkene saa vigtig, at de altid vil finde noget deri - Og det er ikke lidet, som de vil finde - Ikke vor Tanke om en og anden Ting, ikke vort Humeur allene, men vor Tilbøyelighed, og ofte vor heele Charakter - Ere vi alvorlige, saa hade, saa foragte vi dem; lade vi derimod et Ord falde, som kun har Skin af Venlighed og Fortroelighed, saa ere vi dem ikke ugunstige - Og ikke ugunstig er, som de vel veed Hr. Orgon meget sagt om et Fruentimmer - alt for meget

ORGON

O Himmel, Leonore! Jeg veed ikke, hvad jeg skal sige - Skulde jeg være saa ulykkelig? - Har Leander

LEONORE

Ja Hr. Orgon - Min Agt var ikke at dølgge det for dem

ORGON

Den Ubesindige! - Men Himlen veed, jeg talte ikke om nogen Vished - Kun om Aarsag til at haabe

LEONORE

O, naar et Mandfolk udlader sig med, at han tør haabe, saa veed man nok, hvad det betyder - Men er det aldrig faldet dem ind, Hr. Orgon, at en, der altid har været saa ivrig en Forfægter af den ugifte Stand, som de, uagtet andre gode 362 Egenskaber, kunde synes mig, ikke at love den beste, ikke den kiærligste, ikke den ømmeste Ægtemand?

ORGON

(forvirret)

Ja - jeg har tænkt - jeg troede ikke

LEONORE

Og at jeg kunde forestille mig, at den Omgang han var vant til, med Qvinde-Kiønnet i hans Huus

ORGON

(afsides)

Himmel! - skulde hun vide

LEONORE

At denne Omgang, denne bydende Tone, han saa længe havde brugt med dem, mueligt vilde give Anledning til, at han beegnede sin Kone, noget nær, som sin første Betient?

ORGON

(afsides)

Ak! - Jeg faaer mit Vær igien - Ak! jeg veed alt for vel, at jeg ikke fortienner dem - Men den Lyksalighed, jeg forestille mig var alt for stor til at mit Hierte saa let kan rive sig løs fra den - Om jeg nu og har været daarlig nok til at smigre mig for meget, forvoven nok til at sige det - skal da, fromme Leonore, et uforsigtigt Ord betage mig alt Haab? - Og om jeg end hidtil har været en Fritænker i Henseende til Ægtestanden, kan deres indtagende Dyder da ikke have forandret mit Sind? - Og bør man ikke forestille sig langt større Virkninger af dem? - Ak! - dersom de vidste, hvor høyt

LEONORE

Jeg kunde vente meget af et Hierte, som deres - Men mit Hr. Orgon - jeg nødes til at sige det - er ikke mere i min Magt

ORGON

O Himmel! - hvad hører jeg?

LEONORE

Det er alt givet bort til Leander - deres Hr. 363 Broder og Frue Syster ere i Dag blevne underrettede derom

ORGON

Leander! - Ham tilhører deres Hierte? - Hvordan er det gaaet til, at jeg ikke er bleven det vaer? - Men jeg henførte alt til Venskab - stiftet og forøget ved felles Opdragelse

LEONORE

Jeg veed det, at de elsker ham, og jeg tør haabe, af deres Ædelmodighed, at de ikke unddrager ham deres Yndest, for denne Tilstaaelses Skyld

ORGON

Saa ubillig haaber jeg ikke at blive

LEONORE

Jeg tør endogsaa anmode dem om meer - Leander troer, at jeg elsker dem, at det er mig, som har givet

Jeg tør endogsaa anmode dem om meer - Leander troer, at jeg elsker dem, at det er mig, som har givet dem mit Portrait - Han vil, siger han, reyse herfra i Morgen tilig, og aldrig meer komme for mine Øyne - Har de nogen Godhed for ham og mig, kiære Hr. Orgon, saa søg ham strax op, bring ham af hans Vildfarelse! - Siig ham, at det er Araminte, som har givet dem mit Portrait - at jeg tilgiver ham alting - at han allene eyer, og stedse skal beholde mit Hierte

ORGON

Hvor haard er denne Prøve, de sette mig paa, deylige Leonore! - Men hvor det kommer an paa deres og Leanders Lyksalighed, der kan jeg ikke betænke mig et Øyeblik - (*De staae op*) - Jeg gaaer, og bringer ham selv hid (*afsides*) - Hvad har jeg ikke udstaaet i denne Samtale!

(Han gaaer.)

LEONORE

Jeg var ikke uden Bekymring om, hvorledes det vilde gaae af - Nu er jeg mere roelig - Jeg maae dog underrette Araminte herom - Lucie!